

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.07.2014, sp. zn. 26 Cdo 1269/2014, ECLI:CZ:NS:2014:26.CDO.1269.2014.1

Číslo: 106/2014

Právní věta:

Řízení o náhradu za omezení vlastnického práva pronajímatele není osvobozeno od soudního poplatku podle § 11 odst. 1 písm. m) zákona o soudních poplatcích ve znění účinném do 31. 12. 2012 (nyní § 11 odst. 1 písm. l/).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 23.07.2014

Spisová značka: 26 Cdo 1269/2014

Číslo rozhodnutí: 106

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Poplatky soudní

Předpisy: § 11 odst. 1 písm. m) předpisu č. 549/1991Sb. ve znění do 31.12.2012

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

M ě s t s k ý s o u d v P r a z e u s n e s e n í m z e d n e 9 . 10 . 2013 p o t v r d i l u s n e s e n í O b v o d n í h o s o u d u p r o P r a h u 1 z e d n e 2 . 5 . 2013, j í m ŝ z a s t a v i l ř í z e n í a r o z h o d l o n á k l a d e c h ř í z e n í; s o u č a s n ě r o z h o d l o n á k l a d e c h o d v o l a c í h o ř í z e n í. S h o d n ě s e s o u d e m p r v n í h o s t u p n ě d o s p ě l k z á v ě r u, ŝ e ŝ a l o b c e u p l a t n i l ŝ a l o b o u n á r o k z a n u c e n ě o m e z e n í v l a s t n í c k ě h o p r á v a p o d l e č l . 11 o d s t . 4 L i s t i n y z á k l a d n í c h p r á v a s v o b o d a t o t o ř í z e n í n e n í – a t o a n i a n a l o g i c k y – o s v o b o z e n o o d s o u d n í c h p o p l a t k ů p o d l e § 11 o d s t . 1 p í s m . m) z á k o n a č . 549/1991 S b ., o s o u d n í c h p o p l a t c í c h, v e z n ě n í ú č i n n ě m d o 31 . 12 . 2012 (p o d á n í ŝ a l o b y), d á l e j e n „ z á k o n o s o u d n í c h p o p l a t c í c h“, n e b o ŝ n e j d e o n á r o k n a n á h r a d u ŝ k o d y p o d l e z á k o n a č . 82/1998 S b ., o o d p o v ě d n o s t i z a ŝ k o d u z p ů s o b e n o u p ř i v ý k o n u v e ř e j n ě m o c i r o z h o d n u t í m n e b o n e s p r á v n ý m ú ř e d n í m p o s t u p e m.

P r o t i u s n e s e n í o d v o l a c í h o s o u d u p o d a l ŝ a l o b c e d o v o l á n í, n a m í t a l, ŝ e o t á z k a ú h r a d y s o u d n í h o p o p l a t k u v e s p o r e c h m a j i t e l ů b y t ů s r e g u l o v á n ý m n á j e m n ý m s e s t á t e m, v n i c h ŝ s e d o m á h a j í n á h r a d y z a o m e z e n í s v ě h o v l a s t n í c k ě h o p r á v a, n e b y l a d o p o s u d v r o z h o d o v á n í d o v o l a c í h o s o u d u ř e š e n a. M ě l z a t o, ŝ e o m e z e n í j e h o v l a s t n í c k ě h o p r á v a b y l o z p ů s o b e n o ŝ p a t n ý m ú ř e d n í m p o s t u p e m s t á t u („ n e p r o v e d e n í m ŝ á d n ě h o p o s t u p u“), o t á z k a „ c h y b n o s t í“ p o s t u p u s t á t u b y l a i d o s t a t e č n ě j u d i k o v á n a, s p o r n á j e j e n v ý š e n á r o k u a j e h o p r o m l č e n í a n e n í t a k d ů v o d n e a p l i k o v a t § 11 o d s t . 1 p í s m . m) z á k o n a o s o u d n í c h p o p l a t c í c h. N a v r h l, a b y d o v o l a c í s o u d z r u š i l u s n e s e n í s o u d ů o b o u s t u p ů ů a v ě c v r á t i l

soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalovaná se v dovolacím vyjádření ztotožnila s právními závěry odvolacího soudu a navrhl, aby dovolání bylo zamítnuto.

N e j v y š š í s o u d dovolání zamítl.

Z odůvodnění:

Otázka, zda řízení o náhradu za omezení vlastnického práva v případě regulace nájemného z bytů je osvobozeno od soudního poplatku podle § 11 odst. 1 písm. m) (nyní § 11 odst. 1 písm. l) zákona o soudních poplatcích, nebyla v rozhodování dovolacího soudu doposud řešena. Dovolání podané včas, subjektem k tomu oprávněným – účastníkem řízení (§ 240 odst. 1 o. s. ř.), je proto přípustné, není však důvodné.

Domáhá-li se pronajímatel „náhrady škody vůči státu“ v souvislosti úpravou tzv. regulovaného nájemného, jde o nárok na náhradu za nucené omezení vlastnického práva podle čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (srovnej např. stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 28. 4. 2009, sp. zn. [Pl. ÚS-st. 27/09](#), rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2013, sp. zn. [22 Cdo 367/2012](#), uveřejněný pod číslem 74/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), nikoliv o náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb. Jde tak o jiný nárok než má na mysli ustanovení § 11 odst. 1 písm. m) zákona o soudních poplatcích, a proto ani osvobození řízení od placení soudního poplatku tam upravené, na řízení o náhradu za nucené omezení vlastnického práva nedopadá. K obdobným závěrům dospěl i Ústavní soud v usnesení ze dne 27. 6. 2013, sp. zn. [II. ÚS 4524/12](#).

Lze tak uzavřít, že usnesení odvolacího soudu je z pohledu uplatněných dovolacích důvodů a jejich obsahové konkretizace správné, Nejvyšší soud – aniž ve věci nařídil jednání (§ 243a odst. 1 o. s. ř.) – proto dovolání jako nedůvodné zamítl (§ 243d písm. a/ o. s. ř.).